



FORTUNA

Người Pháp, độc thân. Luôn mang theo mình một chiếc máy ảnh-quả tặng của bố từ lần sinh nhật lên mười

Làm việc 7 năm trong ngành điện ảnh Pháp với vai trò một trợ lý đạo diễn thứ nhất tự do. Làm cả phim truyện dài lẫn phim quảng cáo

Tiếp xúc với các hoạt động quảng cáo của L'OREAL và làm việc cùng những siêu mẫu hàng đầu thế giới từ năm 1990

Bắt đầu tập trung vào nhiếp ảnh từ năm 1999 với đề tài chính là con người.

Website: fortunaland.com

Nhiếp ảnh gia Fortuna/ Selfportrait "Fortunelephant" (Siem Reap-2005)

PHỎNG VẤN ĐẦU NĂM

CÓ NHỮNG
NHIẾP ẢNH GIA
NGƯỜI NƯỚC
NGOÀI ĐÃ COI
VIỆT NAM LÀ
NƠI PHÁT TRIỂN
NGHỀ ĐẦY TIỀM
NĂNG.
HERITAGE
FASHION CÓ
CUỘC TRÒ
CHUYỆN ĐẦU
NĂM VỚI MỘT
VÀI gương mặt
TRONG SỐ HỌ.

ĐỒ THỊ THẨM

Heritage Fashion (HF):
Điều gì đã gắn bó các anh với Việt Nam?

Guy (G.G.): Cuộc đời tôi thật sự thay đổi sau chuyến đi đến Việt Nam. Năm 2002, tôi dành 2 tháng đi du lịch khắp Việt Nam và chụp hơn 4.000 bức ảnh con người và phong cảnh. Thật đáng ngạc nhiên! Việt Nam rất lạ lẫm với tôi. Hai năm sau đó tôi còn quay lại thêm vài lần nữa. Trong suốt những năm đó, tôi nhận thấy Việt Nam thay đổi chóng mặt. Thương mại tăng vọt và tất nhiên dẫn đến nhu cầu nhiếp ảnh thương mại. Tôi ngày càng bị Việt Nam quyến rũ và thấy tương lai ở đây. Cuối cùng, mùa Thu năm 2004, sau chuyến đi lần thứ 5 đến Việt Nam, tôi quyết định mang máy ảnh cùng phụ tùng thẳng đến Việt Nam. Đó là một quyết định tuyệt vời và tôi không bao giờ hối hận. Công việc ở đây thú vị hơn nhiều khi làm tại Mỹ.

Fortuna (F.): Đây chính là tương lai!



Một tác phẩm của Guy Gonyea

HF: Các anh đã làm việc ở Việt Nam bao lâu?

G.G.: Tôi có studio đầu tiên vào tháng 11/2004. Bây giờ studio của tôi ở trung tâm Quận 1, tại Greenpost, một ngôi nhà thiết kế riêng để phục vụ làm phim và truyền hình thương mại. Đó là một studio với đầy đủ thiết bị thuận tiện để chụp ảnh, từ một chai Johnny Walker đến một cái mũ.

F: 3 tháng

Henri H Hubert (H.): khoảng 5 năm rưỡi rồi. Hiện tại tôi thường đóng vai trò Giám đốc sáng tạo, biên đạo mùa cho các sự kiện, đạo diễn nghệ thuật cho chụp thời trang, sáng tạo các ý tưởng, thiết kế màu và phần đồ họa cho tạp chí. Trong phần chụp ảnh, tôi là người kết nối nhiếp ảnh với người thiết kế đồ họa trên tạp chí.

HF: Nói về thời trang Việt Nam, điều gì làm các anh thích nhất?

G.G.: Tôi thích xem các nhà thiết kế sử dụng những chất liệu vải truyền thống Việt Nam tuyệt đẹp để thực hiện những mẫu thiết kế đương đại. Cũng rất thú vị khi theo dõi sự phát

triển của thời trang tại Việt Nam. Ở phương Tây, thời trang đã được khẳng định và tôi nghĩ là không có mấy cái mới. Còn ở đây, mỗi người đều tìm đến một phong cách mới, một bản sắc riêng. Quan sát cái đó khá thú vị đấy!

F: Là chất liệu (vải lụa và vải in họa tiết), nhưng sắc màu rực rỡ, những cách pha màu lẫn với nhau (không giống tại Châu Âu). Tôi thích cách người Việt Nam phối các màu với nhau, theo một cách khác lạ, nhưng mang lại hiệu quả rất hay.

H.H: Theo tôi quan trọng nhất là phải tìm thấy sự cân bằng giữa phát triển và truyền thống. Chúng ta có thể sáng tạo ra một phong cách rất đặc biệt dựa vào đó.

HF: Kỳ niệm thú vị nhất khi làm việc tại Việt Nam?

G.G.: Tôi chưa bao giờ nhìn lại những gì đã trải qua trong công việc của mình. Tôi khá hài lòng với những thứ tôi sáng tạo nên. Việc đến Việt Nam để chụp ảnh là một kinh nghiệm thú vị. Thỉnh thoảng nó rất vui vẻ, nhưng đôi khi cũng nản, nhưng đó là hiển nhiên trong một thị trường đang nổi của một



Guy Gonyea nhiếp ảnh người Mỹ-

Sinh ra tại Arizona (Mỹ).

Độc thân. Thích hội họa, nhưng lại có năng khiếu nhiếp ảnh. Ban đầu thường chụp ảnh phong cảnh, ảnh kiến trúc. Hiện tại chuyên chụp ảnh quảng cáo và thời trang

Email: guygonyea@mac.com

nền công nghiệp đang lên.

F: Là khi biên tập viên của tờ Thời Trang Trẻ gọi cho tôi, và bảo muốn dùng ảnh của tôi lên trang bìa.

H.H: Vẫn chưa, tôi hy vọng sẽ sớm có thời.

HF: Điểm yếu trong những bức ảnh thời trang Việt Nam là gì?

G.G.: Có ba điểm. Thứ nhất, các nhiếp ảnh gia không tận dụng thời gian để cho ra một kết quả thật tốt. Họ cố làm thật nhanh cho xong công việc. Họ không nghĩ một bức ảnh có ý nghĩa thực sự như thế nào. Vấn đề ở chỗ, họ là những người nắm máy chuẩn theo kỹ thuật, nhưng không có óc sáng tạo. Thứ hai là các nhà tạo mẫu tóc, họ đi quá xa với các kiểu tóc của mình. Các cô gái Việt Nam có hũu nhưng mái tóc đẹp nhất thế giới, vậy mà các nhà tạo mẫu khiến chúng trông thật lạ lẫm. Nhiều lần chúng tôi đã phải ngừng chụp khi thấy các người mẫu nổi bật hẳn lên khỏi trang

phục bởi mái tóc của họ. Dưới đèn chiếu, nhiều kiểu tóc trông cũng do như nhau. Và cuối cùng, các người mẫu cần phải luyện tập nhiều hơn nữa, không phải chỉ đi chuyển, mà còn là biểu diễn. Tôi muốn nhìn thấy những người mẫu có khả năng hiểu và biểu cảm tâm trạng của trang phục họ đang mặc trên người. Giờ tôi chỉ thấy họ thể hiện vẻ đẹp của mình, chứ hiếm khi thấy họ có sự giao tiếp với cái họ đang mang.

F: Dạng mẫu quá cứng và gương gao, nhiều bức ảnh không tự nhiên và qua cường điệu. Một nhiếp ảnh gia không "yêu cầu người mẫu phải cười, mà làm cho người mẫu cười". Ngoài ra sự chỉnh sửa khi làm ảnh đôi khi lại quá tay...

H.H: Các nhiếp ảnh ở đây rất có tài, có kỹ thuật tốt. Họ chỉ cần phát triển khả năng sáng tạo. Chất lượng in cũng rất quan trọng. Chúng ta khó có thể cạnh tranh với các nước khác. Đó nhiều khi cũng là mẫu chốt của vấn đề.

HF: Một chút chia sẻ về nghề của các anh với các đồng nghiệp Việt Nam?

G.G: Hãy học cách sử dụng ánh sáng. Nhiếp ảnh là thể hiện ánh sáng. Mỗi cái bấm máy mang một câu chuyện. Hãy cố thể hiện câu chuyện đó ra bằng hình ảnh. Đừng sợ thử nghiệm với ánh sáng. Và tôi cũng đã được dạy để đạt đến cái tốt nhất trong bức ảnh của mình. Tôi cũng không ngại khó khăn nếu điều đó là cần thiết để có được bức ảnh như tôi muốn tượng, nhưng thực sự thì tôi luôn cố để nó trông thật khác thường. Nhiều nhiếp ảnh gia Việt Nam thường không giao lưu với mẫu. Tôi nghĩ một phần là do văn hoá mang lại, nhưng nếu ai muốn trở thành một tay máy giỏi thì nên phá bỏ cái rào cản văn hóa này. Nên có một tình cảm giao lưu giữa người

mẫu và người chụp.

F: Hãy là chính mình, hãy làm theo cách của mình, và quên đi "những lời khuyên quý giá" của bất cứ ai... đôi khi người ta cũng phải học điều gì đó từ chính các bạn...

H.H: Tôi có thể nói gì nhỉ? Tôi nghĩ tất cả đang đi đúng đường. Nên tiếp tục làm việc thật sự nghiêm túc. Tất cả chúng ta đang cùng trên một con thuyền.

HF: Theo các anh, nhà thiết kế thời trang hay người mẫu Việt Nam nào có tiềm năng?

G.G: Tôi không yêu thích hẳn một người mẫu nào. Có một số người tôi thích vì thái độ của họ, một số khác thì vì vẻ ngoài, và một số là ở cách họ diễn. Người mẫu đầu tiên tôi chụp tại Việt Nam là Bảo Hoa. Với tôi cô ấy thật xuất sắc. Và tôi cũng có thể nói rằng tôi muốn làm việc cùng Kim Cương. Tuy tôi chưa từng gặp cô ấy, nhưng tôi đã từng xem vài bức ảnh của cô, cô ấy thật sự có tiềm năng, có phong cách. Tôi nghĩ cô ấy có khả năng làm việc không chỉ ở Việt Nam.

F: Marguaritte Truong, cô ấy rất nhạy cảm, là người đáng tin, rất tốt bụng, xinh đẹp, một cá tính khác lạ. Với tôi, người mẫu giỏi nhất là người nhận được sự giáo dục trước hết từ gia đình. Vẻ đẹp của con người là vẻ đẹp tạo thành, mà vẻ đẹp tạo thành là vẻ đẹp bên trong. Tôi cũng thích nhà thiết kế Cutlet và Mai Lâm nữa.

H.H: Tôi nghĩ mỗi người đều có một phong cách riêng. Cả nhân tôi thích kiểu

cổ điển thanh lịch nên tôi sẽ thích những người theo trường phái này. Ý kiến của tôi không hẳn khách quan, hơn nữa tôi cũng không biết hết tất cả. Nhưng tôi có thể nhắc đến một thể hệ các nhà tạo mẫu mới, họ là những người tuyệt vời. Sẽ rất thú vị khi làm việc với họ, và giúp họ phát triển.

HF: Kế hoạch tương lai của các anh tại Việt Nam?

G.G: Tôi đã liên kết với Greenpost hồi tháng 10/2007. Chúng tôi thành lập một studio hạng nhất. Tuy thích công việc thời trang nhưng công việc chính của tôi vẫn là nhiếp ảnh quảng cáo. Tôi thường chụp ảnh mô tô SYM và các sản phẩm thương mại khác... những mẫu chụp đó thực sự là một thử thách. Tôi thích thể hiện sự tinh tế huyền ảo hơn là "giảng" cho người xem một thông điệp. Tôi muốn tạo nên những bức ảnh mà người ta sẽ phải thốt lên: "Ồi, tuyệt thật!". Tôi còn có một kế hoạch lớn nữa trong năm nay là nhắm vào quảng cáo trên truyền hình. Tôi cũng yêu thích "hình ảnh động". Việt Nam đang chuyển mình. Nó sẽ hình thành bản sắc riêng của mình và tôi muốn là một phần trong đó.

F: Làm quảng cáo với trang web proimage.com.vn và làm việc về ảnh thời trang với những tạp chí nổi tiếng nhất nếu có thể...

H.H: Ha!!! Ha!!!... Ngay giờ đây thì tôi cũng chưa biết chắc có sự thay đổi gì. Nhưng chắc chắn là tôi sẽ sáng tạo ra vài thứ mới.

HF: Xin cảm ơn các anh. 🙏

HENRI H HUBERT

Người Pháp, sinh tại Guyana (thuộc Pháp). Làm việc trong lĩnh vực thời trang đã hơn 25 năm. Từng là người mẫu quốc tế, giám đốc công ty người mẫu, đạo diễn diễn xuất, biên đạo múa, giám đốc sáng tạo, đạo diễn nghệ thuật, stylist...

QC



HERITAGE FASHION INTERVIEWS THREE FOREIGNERS ABOUT THEIR EXPERIENCES LIVING AND WORKING IN VIETNAM'S PHOTOGRAPHY INDUSTRY.

NEW YEAR'S photo talk

DO THI THAM



Francis Martin - 2006, by Fortuna



By Henri Hubert

HF: Why did you choose to live and work in Vietnam?

Guy Gonyea (G.G.): In 2002, I spent two months traveling throughout Vietnam. Vietnam was so different for me, so exotic and unspoiled. I made several more trips over the following two years and sold a lot of my photographs back in the US. During those years I could see how Vietnam was changing rapidly. It was obvious that business was booming and there would be a real need for commercial photography.

Fortuna (F): Vietnam is the future.

HF: How long have you been working in Vietnam?

G.G.: I set up my first studio here in November of 2004. It was quite big but it was on the third floor, which got rather inconvenient for big shoots. Now my studio is in the heart of D1 at Greenpost, a production house for feature film and television commercials.

F: Three months.

Henri Hubert (H.H.): I have been working in Vietnam for five and a half years. Here I work mostly as a creative director, choreographer for events, and art director for shoots. During shoots, I cooperate with the photographer and afterwards I work with the graphic designer.

HF: What is the most interesting for

you about Vietnamese fashion?

G.G.: I love seeing designers use beautiful traditional Vietnamese fabric in contemporary designs. It's really interesting to watch the growth of fashion in Vietnam. Here in Vietnam everyone is searching to find a new style or an identity.

F: I like the material (silks and print fabrics), the amazing strong colors, and the mix of colors together. It's not the same in Europe. I love the way the Vietnamese mix colors together in unusual, but really appealing ways.

H.H.: With the development of the country in one side and tradition the other side, we can create a specific style and something unique, as our job is to find a good balance. For me, that balance is very important and interesting.

HF: What is your best memory of working in Vietnam?

G.G.: It's been an interesting experience coming to Vietnam to shoot. Sometimes it has been very exciting and sometimes very frustrating, but that's the nature of working in an emerging industry in an emerging market.

F: When the fashion editor of Thoi Trang Tre called me to tell they wanted to use one of my pictures on the cover!

H.H.: I haven't had a best memory yet. I hope it will come soon.

HF: What are the weak points in Vietnam's fashion photos?

G.G.: Three things come to mind right away. First, photographers don't take the time to do a great job. They don't think of what the shoot is about or what the story is. They know how to shoot technically, but not creatively. Second, hair stylists often go way too extreme in hair styles. Finally, models need more training. I want to see models that can express the mood of what they are wearing.

F: Photos are too posed. A photographer does not ask models to smile, he makes them smile. Many photos are overplayed and not spontaneous. Retouching is sometimes too strong.

H.H.: The photographers here, they have talent. Technically, they are good. They just need to develop their creativity. They aren't far from the others. The quality of the printing is also very important.

HF: What's your advice for Vietnamese fashion photographers?

G.G.: Learn how to really use light. Take your time. Think about the feeling of the shoot. Many Vietnamese photographers treat models pretty coldly. They talk down to them or make them feel insecure. Some of this I think is built into the culture, but there should be a romance between the model and the camera. I'm not afraid to be hard on them if it's necessary, but I really do my best to make them feel fantastic.

F: Be yourself, follow your own way, and forget about "good advice" from foreign photographers. They also have something to learn from you.

H.H.: What can I say? I think they are in a good place now, they just to continue to work hard. We are all in the same boat.

HF: Who is the designer or model that you consider the best?

G.G.: I don't really have a favorite model. There are some I like for their attitudes, some I like for their look and some I like for the way they move. The first model I ever photographed in Vietnam was Bao Hoa. She was really great to work with and has been really good to me all the time I have been here.

F: Marguerite Truong is very sensitive, authentic, and has such a nice heart. For me, the best models are the ones who received a great education from their family. Human beauty is plastic beauty and plastic beauty is inner beauty. I love the designer Cutlet and Mai Lam (Lam Thi Kim Mai).

H.H.: I think everyone has his own style. Personally I like classic and elegant styles, so I will go more for the designers who have this format.

HF: What is your plan in the future in Vietnam?

G.G.: What I really want to push the limits of creativity in commercial and fashion photography. I want to go for subtlety rather than hitting the viewer over the head with a message. I want to make images that make people say "Wow, that's cool!"

F: I will be advertising with <http://proimage.com.vn/> and shooting fashion with as many magazines as possible.

H.H.: Ha ha! For the moment, I don't know. My plans can change quickly. We will see, but for sure I will try to create something new. 🍷

Fortuna

Nationality: French.
Marital status: Single.

But you didn't know: After two masters in philosophy and French Literature, Fortuna worked for seven years in the French film industry as a freelance director's assistant.

Photography background: Though a camera has hung around his neck since his 10 year-old birthday, Fortuna's credits his career in photography to working under the famous French photographer Patrick Demarchier (as the primary assistant to the director of advertising films).

Contact:
<http://www.fortunaland.com>

Henri H. Hubert

Nationality: French.
Hometown: French Guyana.

But you didn't know: Henri has worked in fashion over 25 years as an international model, booking director for model agency, casting director, choreographer, creative director, art director, and stylist.

Guy Gonyea

Nationality: American.
Hometown: Phoenix, Arizona.
Marital status: Single.

But you didn't know: Starting at age 14, Guy raced motorcycles and then formula cars in the US and Europe.

Photography background: Landscape and architecture.

Email: guygonyea@mac.com.